

[Chr. Madsen.]

på lægger arbejdsgiverne disse udgifter, bliver der et spørgsmål med hensyn til konkurrencen.

Er det nu rigtigt at komme med sådanne udtalelser? Når svenske arbejdsgivere betaler 7 pct. af lønmassen til tillægspensionsordningen — og efter alt, hvad der er kendt, klarer de svenske arbejdsgivere sig udmærket i konkurrencen, på mange, mange områder bedre end danske arbejdsgivere gør — kan der altså ikke være holdepunkt i disse udtalelser om, at det vil komme til at betyde noget for konkurrencen. Der er andre ting, man skal tage med i betragtning, når man kommer med disse udtalelser. Det er spørgsmålet om, hvordan det hele er tilrettelagt, og hvordan produktionsgangen i øvrigt foregår.

Jeg er meget enig med det ærede medlem hr. Henry Christensen, for jeg mener, at man skal styre efter det mål, at det skal være den svenske pensionsordning, og man må allerede på nuværende tidspunkt indpasse alt, hvad der kan indpasses. Hvorfor skulle man gå forskellige veje og have så meget besvær med at nå det mål, som man har afsat som slutresultatet på det, vi er i færd med at forberede? Hvis man vil gøre det, vil le man komme meget lettere fra den opgave, der er stillet. Jeg har følelsen af, at man ikke er indstillet på at gøre det. Jeg har følelsen af, at man vil gå andre veje, lave det mere og mere knudret, mere og mere indviklet, sådan at man måske på et eller andet tidspunkt bliver låst fast i det, man har lavet, og ikke kommer videre, således at folkepensionen og arbejdsmarkedets tillægspension stadig væk skal være det laveste trin på pensionsstigen.

Og så en lille bemærkning om administrationen. Skal vi lave love her, så medfører det administration. Anderledes kan det ikke være.

Iver Poulsen: Jeg vil gerne takke den højtærede minister for de svar, jeg fik. Men når ministeren siger imod min påstand om, at forslaget rejser skel, at det udjævner skel, må jeg svare: ja vel, det udjævner skel mellem de befolkningsgrupper, som har en pension, tjenestemænd og funktionærer på den ene side og andre lønmodtagere, som ingen pension har, på den anden side.

Forholdet er jo akkurat nøjagtigt det samme: tjenestemænd og funktionærer med pensionsret over for hele den øvrige danske befolkning. Det, forslaget gør, er, at det løfter en del af den øvrige danske befolkning op over det skel, der består mellem de befolkningsgrupper, der har en pension, som jeg aldeles ikke skal kritisere eller bebrejde at de har, og så den øvrige danske befolkning. Det er den slags ting, der ikke er at udslette skel, men at rejse nye skel i stedet for nogle, man udsletter mellem to forskellige befolkningsgrupper.

Med hensyn til erhvervsstrukturens eventuelle ændringer i fremtiden siger jeg naturligvis også ministeren tak for svaret. Jeg må så slå mig til tåls med ministerens udtalelse om, at man har drøftet det spørgsmål inden for kommissionen, og så ved de jo nok rede på det derindenfor. Det må vi da håbe at de gør.

Det ærede medlem hr. Hans Rasmussen var jo lidt voldsom i sine udtalelser, når han siger, at jeg tilsyneladende ikke kender ordet solidaritet i den danske ordbog. Hvis man går ind for dette forslag her, er det aldeles ikke ensbetydende med, at man kender ordet solidaritet i almindelig dansk forstand. Nej, det er solidaritet inden for visse faggrænser, men det, jeg forstår ved solidaritet, er en solidaritet inden for hele den danske befolkning. Nu er der så mange, der har talt om funktionærer, tjenestemænd o. s. v., men vi skylder også danske husmænd og mindre næringsdrivende, selvstændige erhvervsdrivende solidaritet, og den glemmer vi, hvis vi gennemfører et lovforslag, der favoriserer lønmodtagerne.

Så påstod det ærede medlem hr. Hans Rasmussen, at jeg havde sagt, at lønmodtagerne har ikke hjælp behov. Det, jeg har sagt, er, at lønmodtagerne er ikke den gruppe, der indtægtsmæssigt er dårligst stillet her i samfundet, og det har jeg bevist med nogle tal, som jeg har fået fra statistisk departement over skattepligtige indtægter, så det bevis er skudsikkert.

Når endelig det ærede medlem hr. Hans Rasmussen taler så meget om solidaritet, så er der den megen interessante ting her i betænkningen, at hvis en lønmodtager tilslutter sig arbejdsmarkedets tillægspension senere end 1. marts 1965, så kommer vedkommende ind under en helt anden skala,